

First and Foremost, a Guardian Spirit Protects the Spiritual Life of a Human Being

[norsk](#) link under

Joseph: Dear brothers and sisters, Christians know that human beings are given a guardian spirit. Infants are already told, “Your guardian angel accompanies you.” And we would like to say to human beings: everyone has a guardian spirit – believers and unbelievers, righteous and unrighteous. There is a difference, however, in how far away this guardian spirit is from their protégé. Those who have a belief in God also have a deeper bond with their guardian spirit. But a guardian spirit is further away from those without a belief in God; perhaps one could even call them an ‘observer’, because they no longer carry out their activity to the full extent in the way that another does who is in close proximity to a human being, and who is a guardian spirit in the true sense of the word – a protective spirit of body and soul. But, first and foremost, the spirit of God protects the spiritual life.

Guardian spirits are not visible to human beings. The devout and righteous person can feel and sense them, but he does not know the name of his guardian spirit. This is also not particularly important. What is important, however, is the relationship that the guardian spirit has with the angelic world of God above them. After all, they go forth in the name of God; in the name of the Savior, they take up their tasks and stand side by side with a human being for his protection.

When I speak of protection, a human being always thinks that this protection refers primarily to his body and to everything that is visible around him. This can also be included in the protection, but I say: first and foremost, his spiritual life is protected. You pray to be protected from temptation. Around human beings there are always many spirits, and among them there are also spirits of relatives. But now the question must be addressed: are these relatives truly good beings? Are they concerned with supporting this human being in the high goals of life? Or does this spirit now want to accompany this human being because they take pleasure in living through him? There are spirit beings who do not know responsibility, who stand outside God’s order, who, without higher appointment, take the liberty of accompanying a relative.

But it also depends on the attitude of the human being, on his entire being. If one strives for the high goals in life and endeavors to live according to God’s holy will, one will be better able to consider everything in daily life. One will be better able to examine one’s behavior, to have an overview, and one will ask oneself, “Is what I am doing right?” And if one has this divine sense of righteousness, then one can act in a way that does not please such a spiritual companion who does not live in God’s order; and they will then leave this human being.

A spirit of God who accompanies a human being through life has the overview of everyone who approaches their protégé and who exerts their influence over him. But ultimately it depends on the human being himself whether he likes the company that he has – then he draws to himself those spirits who are of the same nature. In this way, he keeps these spirits; he supports them with his entire human and spiritual strength, and thus they become united in their actions. And even a guardian spirit cannot intervene here, because it is the will of the human being to act in this way.

It is another case when a human being strives to reject everything lowly and is prepared to be righteous. If this is truly rooted in the depths of his soul, then his protective spirit will intervene. They will come and turn away these various companions. They will undertake a cleansing and will certainly turn away those spirits who do not serve the human being’s ascent, who do not make an effort to support the good in the human being. The guardian spirit will even forbid them to approach this human being again. So, first and foremost, they try to bless and protect the spiritual life of their protégé. But I emphasize: it requires the will of the human being to live such a divine life; this will must come from the human being. The protective spirit will then try to intervene in the human being’s life; they will also protect him physically. One blessing will bring about another. They protect and bless the spiritual life, the human being’s spiritual interests; they will try to ensure that they can develop. In this way, they can, and will, be able to intervene in the human being’s life.

It is of great benefit for a human being to get on well with his guardian spirit. But alongside this good relationship, it is required of the human being that he fulfills the conditions prescribed by law, as I have explained to you. There are also so many people who do not even think that they are observed, accompanied, and guided by a guardian spirit; they know no bond with them, they do not believe in

them. Yes, for these holy spirits of heaven it is a sorrow to experience, again and again, that they are not heeded, that they are not valued. But, nonetheless, they will faithfully fulfill their tasks with human beings, just as I said at the beginning: with believers and unbelievers, righteous and unrighteous.

From time to time, the leading holy spirit host of God makes contact with these protective spirits of human beings and inquires after the development of each individual; this host informs itself on their progress or their standstill, or even regression in their development. Accordingly, this higher spirit world will give further instructions on what has to happen with a particular human being – just as I have been allowed to explain to you on several occasions. Someone who tries to live a meaningful life can be spared a test; whereas another is then led into this very test after this divine, exalted visitation.

The heavenly world is interested in human beings. After all, it is the spirits of God who receive these human beings when they leave the earthly world and bring them back into the spirit realm; they are their friends. And the holy spirit world of God wishes that each individual finds their way to God. Thus, it is the wish of all good spirits that human beings strive for their ascent. For when human beings exert themselves, then the good, holy spirit world, for its part, tries everything to bring out even more of the human being. It would like to lead them up to the high levels, and it would like to be happy with them. The merits that these holy spirits can acquire with human beings can be very great. And, quite naturally, they rejoice over the distinctions they acquire thanks to their perseverance and patience – after all, they promote the kingdom of God, and they are rewarded for it. But human beings are also rewarded when they live to the satisfaction of God.

In this way, one not only helps oneself; rather, one also helps these accompanying beings who can come from various levels, who have the task to stay with this or that human being and to learn from him. How happy are those spirits when they are allowed to live next to a human being from whom they can learn something – they are thereby rewarded, as is the human being. And great is the joy when such a human being returns home.

No

Via det sveitsiske medium beatrice brunner i -65

Først og fremst beskytter skysånd/ vergeånd det åndelige livet til et menneske

(fra <https://www.glz.org/en/spiritual-world-online/issues/spiritual-world-6-2020#glz-modal>)

Joseph: Kjære brødre og søstre, kristne vet at mennesker er gitt en skysånd. Spedbarn er allerede fortalt: "Din skytsengel følger deg." **Og vi vil gjerne si til mennesker: alle har en skysånd – troende og vantro, rettferdige og urettferdige.** Det er imidlertid en forskjell på hvor langt borte denne skysånden er fra deres protesje.

***Protesje er en person som blir vernet om, beskyttet eller begunstiget.**

De som har en tro på Gud, har også et dypere bånd til sin skysånd. Men en skysånd er lenger borte fra de uten tro på Gud; kanskje man til og med kan kalle dem en 'observatør', fordi de ikke lenger utfører sin aktivitet i full utstrekning på den måten som en annen gjør som er i umiddelbar nærhet til et menneske, og som er en skysånd i egentlig forstand. (ordet – en beskyttende ånd av kropp og sjel. Men først og fremst beskytter Guds ånd det åndelige liv.) Skysånder er ikke synlige for mennesker. Den fromme og rettferdige personen kan føle og fornemme dem, men han kjenner ikke navnet på sin skysånd. Dette er heller ikke spesielt viktig. **Det som er viktig er imidlertid forholdet som skysånden har til Guds engleverden over dem.** Tross alt går de ut i Guds navn; i Frelserens navn tar de opp sine oppgaver og står side om side med et menneske for hans beskyttelse.

Når jeg snakker om beskyttelse, tenker et menneske alltid at denne beskyttelsen først og fremst refererer til kroppen hans og alt som er synlig rundt ham. Dette kan også inngå i vernet, **men jeg sier: først og fremst er hans åndelige liv beskyttet.** Du ber om å bli beskyttet mot fristelser. Rundt mennesker er det alltid mange ånder, og blant dem er det også ånder av

slektninger. Men nå må spørsmålet tas opp: er disse slektningene virkelig gode vesener? Er de opptatt av å støtte dette mennesket i livets høye mål? Eller ønsker denne ånden nå å følge dette mennesket fordi de har glede av å leve **gjennom** ham? Det er åndevesener som ikke kjenner ansvar, som står utenfor Guds orden, som **uten** høyere utnevning tar seg friheten til å følge en slektning.

Men det avhenger også av holdningen til mennesket, av hele hans vesen. Hvis man streber etter de høye målene i livet og bestreber seg på å leve etter Guds hellige vilje, vil man være bedre i stand til å vurdere alt i dagliglivet. Man vil bli bedre i stand til å undersøke sin atferd, ha oversikt, og man vil spørre seg selv: «Er det jeg gjør riktig?» Og hvis man har denne guddommelige følelsen av rettferdighet, så kan man handle på en måte som ikke behager en slik åndelig følgesvenn som ikke lever i Guds orden; og de vil da forlate dette mennesket.

En Guds ånd som følger et menneske gjennom livet, har oversikten over alle som nærmer seg sin protesje og som utøver sin innflytelse over ham. Men til syvende og sist avhenger det av mennesket selv om han liker selskapet han har – **da trekker han til seg de åndene som er av samme natur**. På denne måten beholder han disse bekjentskaper; han støtter dem med hele sin menneskelige og åndelige styrke, og dermed blir de forent i sine handlinger. Og selv en skytsånd kan ikke gripe inn her, *fordi det er menneskets vilje å handle på denne måten*.

Det er et annet tilfelle når et menneske streber etter å avvise alt lavt og er forberedt på å være rettferdig. Hvis dette virkelig er forankret i dypet av hans sjel, vil hans beskyttende ånd gripe inn. De vil komme og avvise disse forskjellige følgesvennene. De vil foreta en renselse og vil helt sikkert avvise de åndene som ikke tjener menneskets oppstigning, som ikke gjør en innsats for å støtte det gode i mennesket.

Skytsånden vil til og med forby dem å nærme seg dette mennesket igjen. **Så først og fremst prøver de å velsigne og beskytte det åndelige livet til deres protesje**. Men jeg understreker: det krever menneskets vilje å leve et slikt guddommelig liv; denne viljen må komme fra mennesket. Den beskyttende ånd vil da prøve å gripe inn i menneskets liv; de vil også beskytte ham fysisk. En velsignelse vil føre til en annen. De beskytter og velsigner det åndelige liv, menneskets åndelige interesser; de vil prøve å sikre at de kan utvikle seg. På denne måten kan og vil de kunne gripe inn i menneskets liv.

Det er til stor nytte for et menneske å komme godt overens med sin skytsånd. Men ved siden av dette gode forholdet kreves det av mennesket at det oppfyller de vilkårene loven foreskriver, slik jeg har forklart deg. Det er også så mange mennesker som ikke engang tror på at de blir observert, ledsaget og veiledet av en skytsånd; de kjenner ikke noe bånd med dem, *de tror ikke på dem*. Ja, for disse himmelens hellige ånder er det en sorg å oppleve, igjen og igjen, at deres impulser ikke blir fulgt, at de ikke blir verdsatt. Men ikke desto mindre vil de trofast utføre sine oppgaver med mennesker, akkurat som jeg sa i begynnelsen: med troende og vantro, rettferdige og urettferdige.

Fra tid til annen tar Guds ledende hellige ånds hær kontakt med disse beskyttende åndene til mennesker og spør etter utviklingen til hver enkelt; denne verten informerer selv om deres fremgang eller deres stillstand, eller til og med om tilbakegang i deres utvikling. Følgelig vil denne høyere ånde verden gi ytterligere instruksjoner om hva som må skje med et bestemt menneske – akkurat som jeg har fått lov til å forklare deg ved flere anledninger. Noen som prøver å leve et meningsfylt liv **kan** bli spart for en test; mens en annen ledes inn i denne prøven etter dette guddommelige, opphøyde besøk.

Den himmelske verden er interessert i mennesker. Tross alt er det Guds ånder som tar imot disse menneskene når de forlater den jordiske verden og bringer dem tilbake til åndeverdenen; de er deres venner. Og Guds hellige åndsverden ønsker at hver enkelt finner veien til Gud. Derfor er det ønsket til alle gode ånder at mennesker streber etter sin oppstigning. *For når menneskene anstrenger seg, da prøver den gode, hellige åndsverden på sin side alt de kan, for å få frem enda mer av(-det gode i-) mennesket.*

Den vil gjerne føre dem opp til de høye nivåene, og den vil gjerne være fornøyd med dem. Fortjenestene som disse hellige åndene kan tilegne seg med mennesker kan være veldig store. Og ganske naturlig gleder de seg over utmerkelsene de oppnår takket være sin utholdenhet og tålmodighet – tross alt fremmer de Guds rike, og de blir belønnet for det. Men mennesker blir også belønnet når de lever til Guds tilfredsstillelse.

På denne måten hjelper man ikke bare seg selv; snarere hjelper man også disse medfølgende vesener som kan komme fra ulike nivåer, som har som oppgave å bo hos dette eller det mennesket, og lære av det. Hvor glade er ikke de åndene når de får bo ved et menneske som de kan lære noe av – de blir dermed belønnet, det samme er mennesket. Og stor er gleden når et slikt menneske kommer hjem.
